

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Październik 2018

ISSN 1732-6885

W ósmym roku istnienia Duszpasterstwa przy Osiedlu Piastów, Biskup Ordynariusz Diecezji Opolskiej Alfons Nosol, ustanowił trzecią parafię w Kędzierzynie.

Proboszczem nowej parafii został mianowany ks. Edward Bogaczewicz, dekrety pierwszych wikarych parafii Ducha Świętego otrzymali ks. Karol Złoty i ks. Andrzej Plaskowski.

Festyn z okazji 25-lecia powstania parafii

Z okazji 25-lecia erygowania naszej parafii – czyli jej ustanowienia, w XXV Niedzielę Zwykłą został zorganizowany przez radę parafialną wraz z pomocą licznych sponsorów festyn pod piękną nazwą „Srebrne wesele rodziny parafialnej”.

Dzięki współpracy wielu osób, które zadeklarowały chęć i pomoc, na długo festyn ten pozostanie w pamięci parafian.

Pomimo nieprzyjemnej ku temu pogodzie, festyn cieszył się bardzo licznie zgromadzonymi „gośćmi weselnymi”. Atrakcji nie brakowało: „dmuchańce”, trampoliny, przejazd bryczką, plac zabaw kreatywnych, malowanie twarzy i wiele innych.

Dla rodzin był przygotowany quiz dotyczący wiedzy na temat naszej parafii, stoiska gastronomiczne oraz pokazy udzielania

pierwszej pomocy. Na scenie natomiast zaprezentowały się liczne grupy, które tańcem i śpiewem umilały czas.

O godzinie 15:00 odbyło się oficjalne otwarcie festynu parafialnego, kiedy to po krótkim wstępie księdza proboszcza został odczytany dekret nadania imienia naszej parafii. Potem nastąpił czas życzeń składanych, na ręce księdza proboszcza, przez władze naszego miasta i innych gości.

W tym uroczystym dniu nie zapomniano o jubilatach, którzy tak jak parafia obchodzili srebrne wesele. Tak samo wyróżnione zostały osoby, które w tym roku obchodzą 25-te urodziny. Uwieńczeniem festynu był koncert Michała Kacperczyka z Zespołem DOXXX. Wszystkim biorącym udział i tym, którzy przyczynili się do powstania tego festynu bardzo serdecznie dziękujemy.

Serdecznie zapraszamy do obejrzenia fotorelacji z tego wydarzenia na stronie parafialnej www.duchaswietego+kk.pl

Wspomnień czas...

Zawsze ilekroć przejeżdżam przez Kędzierzyn albo zaglądam w odwiedzin, to odżywają we mnie bardzo miłe wspomnienia z pracy duszpasterskiej. Parafia pw. Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła to była moja druga parafia na drodze kapłańskiej. Pamiętam mój pierwszy przyjazd, jeszcze jako wikariusza parafii niemodlińskiej, zaraz po otrzymaniu dekretu na wikarego parafii w Kędzierzynie-Koźlu. Wsiadałem na placu parafialnym i pierwsze wrażenie – jakie to wszystko wielkie – wielki kościół, budynki parafialne, wielkie bloki mieszkalne, a po 4 latach okazało się, że to przede wszystkim parafianie są ludźmi o wielkim sercu. Z ogromnym sentymentem wspominam serdeczną atmosferę z plebanii, zakrystii, z różnych wspólnot parafialnych, z którymi spotykałem się w czasie mojej pracy kapłańskiej. Autentycznie bardzo miłe wspominam młodzież i tą z Gimnazjum nr 5, którą katechizowałem i tą zaangażowaną przy parafii. Byli to ludzie otwarci, pełni świeżego spojrzenia na życie, autentyczni w swojej młodości. Te krótkie 4 lata kapłańskiej posługi w parafii „na Piastach” są bardzo pięknym wspomnieniem, do którego bardzo lubię i często wracam pamięcią.

Ks. Jerzy Panicz

Bardzo ciepło wspominam lata duszpasterstwa na Piastach (1987/1991) och, to były czasy...początki tworzenia wspólnoty i budowy świątyni... nauka śpiewu, zachęcanie, by nosić Drogę do nieba, nauka religii w salkach przy kaplicy, głoszenie Słowa Bożego (a było do kogo przemawiać), poranne roraty z udziałem ogromnej ilości dzieci, wyjazdy do różnych patronalnych parafii ze Słowem Bożym i prośbą o wsparcie pieniężne na budowę kościoła, pierwsze Komunie św. na placu kościelnym lub w czasie deszczu w kaplicy...potem przejście z nauką religii w 1990 z salek do Szkoły Podstawowej nr 19... nowe doświadczenie i próba pogodzenia zajęć szkolnych z duszpasterstwem. Udało się. Jest piękny kościół i ufam, że parafianie doceniają trud wszystkich zaangażowanych w to wielkie dzieło. Całej Wspólnocie życzę pięknych owoców współpracy dla dobra ogólnego.

Ks. Jerzy Trinczek

Na drodze realizowania Chrystusowego kapłaństwa Parafia pod wezwaniem Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła w Kędzierzynie-Koźlu była moim pierwszym miejscem pracy duszpasterskiej. Wielokrotnie mówi się, że pierwsza placówka

jest zawsze najważniejsza, do niej się powraca i z tych pierwszych lat pracy czerpie się najwięcej. Teraz mój pobyt w parafii na Piastach należy już do wspomnień, które są małą cegiełką w budowaniu 25 lat jej historii. Dziękuję Panu Bogu, że dane mi było tu pracować. Pamiętam, że gdy przyjechałem do Kędzierzyna, ogromne wrażenie zrobił na mnie widok wylaniającego się z otoczenia drzew dostojnego kościoła - świątyni górującej nad osiedlami. Zaczęła się codzienna kapłańska, duszpasterska praca. Poznawałem nowych ludzi, uczyłem w szkole, próbowałem przekazywać prawdy wiary, poruszać serca. Zostałem także opiekunem Honorowych Dawców Krwi, a potem ich diecezjalnym duszpasterzem. O wartości krwi nie muszę nikogo przekonywać. Wiąż z krwiodawcami trwa do dzisiaj.

W jednych z kazań powiedziałem, że Chrystusowe sieci są pełnymi czułości dłońmi, które obejmują nas z miłością, a ona zawsze idzie w parze z wolnością. Jezus będzie zawsze wytrwale pukał, porzez różne wydarzenia życia, do drzwi naszego serca. Zawsze chciałem przekazać fakt, że Eucharystia jest sercem chrześcijaństwa. To ona sprawia, że Kościół i parafialna Wspólnota trwa i żyje. Pamiętam, że wielokrotnie podkreślałem, iż miłość Chrystusa jest absolutna, totalna, bezgraniczna i bezwarunkowa, a można jej zaczerpnąć z każdej mszy świętej.

Dziękuję za atmosferę na plebanii, za pomoc ks. proboszcza i innych kapłanów, za przyjaźń, za każde zdobyte doświadczenie, płynące ze spotkań z dziećmi, młodzieżą i starszymi. Cztery lata mojego kapłańskiego życia wytyczyło dalszy szlak wędrówki. Ta droga ma być oddaniem steru życia Panu Bogu i pełnym zanurzeniem się w Jego woli i miłosierdziu. Zawsze chętnie powracam do Kędzierzyna-Koźla, a spotykanych tam przed laty ludzi otaczam moją modlitwą.

Ks. Wojciech Modelski

Wspomnienia należą do tej części naszego życia, która już przeminęła i należy do przeszłości. Będąc obecnie wikariuszem w Raciborzu, bardzo często sięgam pamięcią do pracy w Parafii pw. Ducha Św. i NMP Matki Kościoła na osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu.

Poproszono mnie z okazji 25-lecia istnienia parafii o napisanie paru słów związanych z pobyt w tym miejscu. I oto stały mi przed oczami chwile na pewno nie wszystkie, które tam przeżyłem. Pamię-

tam rok 2007, dzień 17 sierpnia, poświęcony świętemu Jackowi, gdy otworzyłem drzwi plebanii. Zostałem przyjęty bardzo serdecznie i tak też atmosfera serdeczności i życzliwości towarzyszyła mi przez 6 lat. Tyle dane mi było pracować w tym pięknym, nowoczesnym kościele i parafii. Wyniosłem z tej pracy bardzo dużo przeżyć, doświadczeń i nie ukrywam, że do tej pory korzystam z nich w dalszej mojej pracy duszpasterskiej i pedagogicznej.

Dziękuję za pomoc ks. proboszczowi, kolegom kapłanom. Zawsze mogłem na nich liczyć. Atmosfera na plebanii „dodała skrzydeł” i wytyczała dalszą drogę pracy. Uczyłem religii w Szkole Podstawowej nr 9. Wspaniałe dzieciaki, wspaniała Dyrekcja i nauczyciele. Tak wiele skorzystałem z ich doświadczeń. Pracowałem z ministrantami i stale widzę ich twarze przed oczami. To była niezwykła przygoda. Wspólne spotkania, wyjazdy, zabawy. Do nich dołączyły także Marianki, które nieraz wspólnie modliły się i wspierały grupę ministrantów. Wspominam także niezwykle, bo podwójne prymicje, tak rzadko spotykane: ojca Wiktora i ks. Szymona. To był piękny czas dla nich, ich rodzin i dla wielkiej rodziny parafialnej. Pamiętam budowanie ołtarzy na Boże Ciało, dekoracje w kościele i tą prymicyjną dekorację: łoż z napisem „Wyplłyn na głębie”.

I tak, jako rybak, dalej płynę w Chrystusowej rzeczywistości i bardzo cieszę się, że jednym z „połowów” stał się kościół i parafia na osiedlu Piastów oraz że też pozostaną w pamięci parafian, tak jak ja mam ich w swoim sercu.

Ks. Tomasz Fortalski.

Po święceniach zostałem skierowany do Parafii pw. Ducha Św. i NMP Matki Kościoła w Kędzierzynie-Koźlu. Pracowałem przez 3 lata posługując jako wikary. Razem z powstałym zespołem muzycznym uświetnialiśmy msze młodzieżowe, jeździliśmy na festiwale. Były nawet gościnne występy. Czas z Mariankami upływał nam na grach, zabawach, wspólnym przeżywaniu świąt i tworzeniu wizerunku Dziecka Maryi. Praca z młodzieżą dawała mi dużo satysfakcji, a życzliwość i dobroć proboszcza dodawała sił do pracy. Ten czas pracy na Piastach wspominam bardzo dobrze i z sentymentem.

Ks. Roman Smolarz

Moja posługa w parafii Ducha św. była w latach 2003-2007. Był to czas kształtowania wystroju wnętrza świątyni i jej konsekracji. Zawsze byłem pod wrażeniem wielkiej otwartości i życzliwości ks. Bogaczewicza do ludzi, którzy tę parafię tworzyli od samego początku. Wielu pa-

rafian posługiwało się określeniem "nasz kościół", "mój kościół", co wszystkim duszpasterzom dawało ogromne poczucie więzi i wspólnoty. Wielkim darem dla parafii były liczne grupy przyparafialne, począwszy od ministrantów, Dzieci Maryi, kolejarzy, krwiodawców, seniorów i kilku innych, które trwają do dzisiaj. Dla mnie wielką radością była możliwość organizowania parafialnych pielgrzymek, na które zawsze byli chętni, nawet więcej niż autobus mógł zabrać.

W ten sposób nauczyliśmy się, że wiara jest wspólnym pielgrzymowaniem, wzajemnym ubogacaniem, poznawaniem siebie i kontynuacją historii naszych ojców. Z sentymentem wspominam wyjazd do Zakopanego i okolic, na Święty Krzyż, Jędrzejowa, Skarżyska Kamiennego, do Tuchowa, Krzeszowa. Dziękuję tym osobom, które wspierają mnie i otaczają swoją modlitwą poprzez Apostolstwo Margarettek, do dnia dzisiejszego. Moja więź z parafią na Piastach trwa do dzisiaj i zawsze czuję się tam, jak w domu. To jest wielką zasługą śp. pani Józefy, mamy ks. Edwarda, która była cudowną duszą plebanii.

Ks. Jarosław Krzęzał

Czas wzrastania na Piastach!

Pięknie wspominam ten czas pobytu w Parafii pw Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła. Jest to dla mnie wielka radość, że przez cztery lata mogłem być częścią tej młodej, dwudziestopięcioletniej parafii. Dla mnie, neoprezbitera, był to okres uczenia się kapłaństwa, dlatego wielką wdzięczność i szacunek mam dla ks. proboszcza Edwarda Bogaczewicza, który z ojcowską troską i wielką cierpliwością wprowadzał mnie w różne funkcje i zadania parafialne. Miałem okazję pracować z gorliwymi duszpasterzami, jakim był m.in. ks. Tomasz Fortalski, z którym pierwszy raz wychodziłem do ołtarza w „piastowskim” kościele. Później trzyletnia przygoda z ks. Marcinem Pilchem, z którym uzupełnialiśmy się w wielu zadaniach duszpasterskich. Oczywiście nie mógłbym zapomnieć o trzecim „wikarym”, ks. Robercie Sadlaku, który zawsze wnosił coś nowego przez swoją pokorę i pobożność. Parafię tworzą ludzie, zatem musiałbym wymienić wszystkich, którzy pracowali przy plebanii, każdy miał swój wkład w te dobre wspomnienia.

Były też momenty trudne, czy nawet kryzysowe, ale dzięki dobrym relacjom i serdecznej atmosferze łatwiej było je znieść. Niech moc Ducha Świętego nadal towarzyszy duszpasterzom i całej Wspólnocie parafialnej. Szczęść Boże!

Ks. Tadeusz Komorek

Pan Tadeusz wypełnił swój

czas...

W wieczór uroczystości Bożego Ciała, po długiej chorobie, zasnął w Panu Tadeusz Kucharski. Urodzony 16.08.1942 roku w Biłgoraju, ukończył Wydział Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Potem 3.10.1965 roku przyjął, z panią Wandą, sakrament małżeństwa. Od listopada 1968 roku Kędzierzyn stał się jego miejscem zamieszkania i pracy w Zakładach Chemicznych „Błachownia”, gdzie pracował jako geodeta. W roku 1980 wybrano go Przewodniczącym NSZZ SOLIDARNOŚĆ w ZCh „Błachownia”. W stanie wojennym był zaangażowany w podziemnej SOLIDARNOŚCI.

W późniejszych latach przez dwie kadencje był radnym miasta, a w latach 1990-1994 wiceprezydentem Kędzierzyna-Koźla. Potem związał się z Petrochemią Błachownia, gdzie pracował do emerytury.

Pan Tadeusz był zaangażowanym wiernym.

Uczestniczył w spotkaniach Oazy Rodzin i Odnowy w Duchu Świętym. Od czasu erygowania naszej parafii w 1993 roku był radnym Parafialnej Rady Duszpasterskiej, przez 10 lat jej przewodniczącym. Od roku 1998 redagował „Gazetkę parafialną”, zajmował się obsługą fotograficzną uroczystości kościelnych, wymyślił i realizował „fotonowości”, opracowywał i prowadził „Kronikę Parafialną”, archiwizację danych...

Przez 27 lat był nadzwyczajnym szafarzem Komunii świętej.

Nikt z nas nie wybrał sobie czasu, w którym przyszło nam przyjść na świat i nikt z nas nie zna dnia, w którym z tego świata odejdzie. Czas, jaki otrzymujemy, jest darem i wielką tajemnicą. Naszym zadaniem jest ten czas dobrze wypełnić... Pan Tadeusz dobrze go wypełnił i na płaszczyźnie społecznej, w naszej parafii i w gronie rodziny.

Przejmujące były chwile spotkania cierpiącego i powoli już odchodzącego pradziadka z prawnuczką Hanią, na którą tak bardzo czekał.

Uroczystości pogrzebowe, z udziałem 11 księży związanych z naszą parafią, z udziałem pocztów sztandarowych SOLIDARNOŚCI i pocztów parafialnych, z udziałem wielu delegacji - w tym z Urzędu Miejskiego, na czele z panią prezydent Sabiną Nowosielską, odbyły się w poniedziałek 4 czerwca 2018.

Mawiamy - „nie ma ludzi niezastąpionych”. Tak naprawdę każdy z nas jest niezastąpionym, jedynym... Będzie trudno nam wypełnić lukę, którą, panie Tadeuszu, pozostawiłeś... Dziękujemy za wszystko, co było wyrazem Twego serca, miłości i wiary i niech Pan będzie Twoją wieczną nagrodą!

ksiądz proboszcz

Od śmierci mojego męża minęło 5 miesięcy.

Pragnę wyrazić swoją serdeczną wdzięczność tym wszystkim, którzy przez ostatni rok życia Tadeusza towarzyszyli nam na różny sposób. Dziękuję dzieciom, rodzinie, księżom, lekarzom, pielęgniarce, opiekunce, sąsiadom, tym, którzy w różnych miejscach modlili się w intencji Tadeusza i tym, którzy w codziennym zabieganiu znajdowali czas na to, aby Go odwiedzić, pobyć z Nim, podtrzymać na duchu; dziękuję za udział we Mszy św. pogrzebowej i ceremonii na cmentarzu.

W dniu 28 października o godz. 10:00 w naszym kościele zostanie odprawiona Msza Święta dziękczynna w intencji tych wszystkich ludzi dobrego, otwartego serca.

Przepraszam, że nie wymieniam wszystkich po imieniu ale zajęłoby to bardzo dużo miejsca, więc zapewniam, że każde imię, każda dobra twarz są wyrzeźbione w moim sercu i otoczone wdzięcznością i modlitwą.

Dziękuję Bogu za Was wszystkich, polecam Jego opiece i proszę o błogosławieństwo dla Was.

Wanda Kucharska

Zesłanie Ducha Świętego - pierwszy dzień odpustu parafialnego

Pośród problemów, zawodów i nadziei, odejść i powrotów naszych czasów, Kościół pozostaje wierny tajemnicy swoich narodzin. W sensie duchowym wydarzenia Zielonych Świąt nie można zaliczać tylko do przeszłości: Kościół jest zawsze obecny w Wieczerniku i nosi go w sercu. Trwa na modlitwie, podobnie jak trwali na modlitwie Apostołowie wraz z Maryją, Matką Chrystusa oraz tymi, którzy stanowili w, Jerozolimie pierwszy załazek wspólnoty chrześcijańskiej i modląc się oczekiwali przyjścia Ducha Świętego.

Kościół trwa na modlitwie z Maryją. Owo zjednoczenie modlącego się, Kościoła z Matką Chrystusa należy od początku do tajemnicy Kościoła Bogarodzica jest obecna w tej tajemnicy tak, jak jest obecna w tajemnicy swojego Syna. Wyraz tego znajdujemy w nauce Soboru: „*Błogosławiona Dziewic ... Duchem Świętym zacieniona. .. zrodziła. .. Syna, którego Bóg ustanowił pierwotnym między wielu braćmi, to znaczy między wiernymi, w których zrodzeniu i wychowaniu współdziałała swą miłością macierzyńską*”. Jest Ona „z racji

swoich szczególnych łask i darów związana głęboko z Kościołem: Boża rodzicielka Jest pierwowzorem Kościoła”

„Kościół, rozważając Jej tajemniczą świętość i naśladowując Jej miłość sam także staje się matką”, a „naśladowując Matkę Pana swego, mocą Ducha Świętego zachowuje dziewiczo nienaruszoną wiarę, mocną nadzieję i szczerą miłość. I on także (tj. Kościół) jest dziewica, która dochowuje wiary danej Oblubieńcowi”.

Rozumie się w ten sposób głęboki motyw, dla którego Kościół, w zjednoczeniu z Dziewicą-Matką, zwraca się nieustannie jako Oblubienica od swego boskiego Oblubieńca, o czym świadczą słowa z Apokalipsy, przytoczone przez Sobór: „Duch i Oblubienica mówią do Pana Jezusa: Przyjdź!”. Modlitwa Kościoła jest takim właśnie nieustającym wołaniem, w którym sam Duch

przyczynia się za nami: ponieważ on sam ja wypowiada wspólnie z Kościołem i w Kościele. Jest bowiem dany Kościołowi, aby w Jego mocy cała szeroko rozgałęziła i zróżnicowana wspólnota Ludu Bożego – trwała w nadziei, w której „już jesteśmy zbawieni” (por. Rz 8, 24). Jest to nadzieja eschatologiczna, nadzieja ostatecznego spełnienia w Bogu, nadzieja wiecznego królestwa, która się urzeczywistnia przez uczestnictwo w życiu trynitarnym. Duch Święty został dany apostołom jako Poczyszczyciel - i dlatego jest Stróżem i Ożywicielem tej nadziei w sercu Kościoła.

Z Encykliki Dominum et Vivificantem

Zakończenie pracy duszpasterskiej w naszej parafii ks. Marcina Pilcha

Jak błyskawica minęło już pięć lat, kiedy 28 sierpnia 2013 roku po raz pierwszy stanąłem przy ołtarzu naszego kościoła, wtedy niepewny, może nieco zagubiony i przestraszony, nowym miejscem, nowymi ludźmi. Bardzo szybko poczułem się tutaj, jak w domu. Był to dla mnie wspaniały czas uczenia się bycia księdzem, wikarym, współbratem, współpracownikiem, czas poznawania nowych ludzi, zawiązywania wspaniałych przyjaźni, szkoła służby dla tych, do których Pan Bóg mnie posłał. Te wspaniałe 5 lat jest trudne do opisanie.

Przede wszystkim chciałbym podziękować dobremu Bogu, że posłał mnie właśnie tutaj i że właśnie Was tutaj mo-

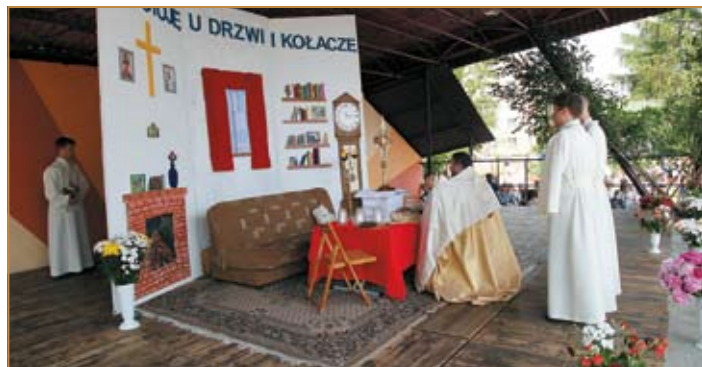
głem spotkać i wspólnie mogliśmy zbliżać się do Chrystusa i właśnie tutaj mogłem wzrastać w powołaniu kapłańskim.

Chcę podziękować za wspaniałych kapłanów, których tu poznałem i z którymi przyszło mi pracować. Naszemu kochanemu proboszczowi, ks. Edwardowi, za jego wspaniałe proboszczowanie, za otwartość, dobroć, ciepło i tworzenie wspaniałej rodzinnej atmosfery na plebanii i wreszcie za pięcioletnią cierpliwość do mnie i zgodę na niemalże wszystko, co udało mi się wymyślić. Dziękuję też za to wszystko, czego nie jestem w stanie tu wypowiedzieć.

Dziękuję księdzu Tadeuszowi, który był moim pierwszym współwikarym, za wprowadzanie od początku w posługę wikarego, za dobroć i braterskie przeżywanie radości i smutków. Dziękuję księdzu Robertowi, także za wspaniałe wprowadzenie w parafię, za każde braterskie słowo i wspólnie spędzone wszystkie piękne chwile. Dziękuję także o. Mirosławowi i ks. Michałowi i ks. Dariuszowi i wszystkim kapłanom, których tutaj spotkałem.

Parafia to nie tylko księży, to także nasi kochani współpracownicy, którzy tworzą tę parafialno-plebanijną rodzinę. Dziękuję naszym wspaniałym paniom Beatom, p. Wandzie, p. Mirze, za każdy dzień spędzony z nami na plebanii, za wszystkie chwile, słowa, za każdą pomoc, okazywaną bardzo często z wielkim poświęceniem. Dziękuję ani Kazi i panu Zygmuntovi za wspaniałą współpracę i pomysły, szczególnie przy dekoracji kościoła, nieocenioną pomoc przy budowach szopek, Bożych grobów, ciemnicy i innych dekoracji. Pani Marysi i pani Beacie, które dzielnie dbały o czystość szat liturgicznych i ministranckich, za te godziny spędzone przy pralce, żelazku i maszynie do szycia. Dziękuję naszym organistkom Marcie, Izie, Asi, Oli, za ubogacanie liturgii, dbałość o jej piękno i wszelką współpracę. Dziękuję wreszcie moim kochanym ministrantom - z którymi, można góry przenosić, za wspaniałe pięć lat, za wszelkie służby codzienne, niedzielne i świąteczne. Za tworzenie przepięknej liturgii - szczególnie w Święta. Za każdy uśmiech i obecność, zaufanie, za to, że mogłem się Wami opiekować - co było najpiękniejszą częścią mojej posługi na Piastach, za wszystkie wyjazdy, wycieczki, spotkania i wspólnie spędzony

32. procesja Bożego Ciała w naszej Wspólnocie (1986-2018)

Boże Ciało - tak tradycyjnie nazywamy uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.

W roku obecnym procesję Bożego Ciała przyjęło Osiedle Piastów. Wyruszyliśmy o 9.30 z kościoła, ulicą Bolesława Krzywoustego i Bolesława Śmiałego, aby dojść do pierwszego ołtarza. Tutaj modliliśmy się szczególnie w intencji tych, którzy ofiarują w swoim życiu wiele miłości, trudu, cierpienia i ożywieni Duchem Świętym pomnażają drogi wiary i miłości. Tę myśl podpowiedziała nam Wspólnota Krwi Chrystusa, która przygotowała ten ołtarz wraz z mieszkańcami bloku Mieszka I 5. Przy drugim ołtarzu najpierw polecaliśmy trud pracy każdego z nas, ponieważ ołtarz przygotowało Katolickie Stowarzy-

szenie Kolarzy, ale modliliśmy się również o otwarcie serc na Ducha Świętego dla dzieci, młodzieży, nauczycieli i wychowawców, bo przecież otaczaliśmy nasze szkołę i gimnazjum.

Następnie przeszliśmy przez boiska szkolne do osiedlowego amfiteatru, a tam Pan Jezus został zaproszony do stołu przez RODZINĘ. Zobaczyliśmy mieszkanie, w którym kominek przypominał o ciepłym rodzinnym, zegar o przemijaniu pokoleń, wśród książek na półce były katolickie pozycje, na ścianie tradycyjny krzyż i obrazy rodzinne, kanapa, stół, krzesła, talerze, sztuczce, chleb i przy stole zagościł Pan Jezus... Wiele refleksji się nasuwało. Czy Pan Jezus ma w naszej rodzinie miejsce? Czy stoi, puka

i kołaczki do nas? Dziękujemy Dzieciom Maryi, pani Mireli oraz ks. Michałowi za ten ołtarz.

Po dojściu do głównych schodów kościelnych zobaczyliśmy majestatyczny ołtarz, do którego prowadził piękny kolorowy, trocinowy dywan. Tutaj dziękowaliśmy za erygowaną 25 lat temu parafię pod wezwaniem Ducha Świętego i za 25. parafialną procesję. TE DEUM było wyjątkową modlitwą dziękczynienia. Bogu niech będą dzięki!

Dziękujemy tym, którzy na różny sposób włączyli się w przeżywanie uroczystości. Dobrze, że są święta, które przybliżają potęgę wiary i poczucie Wspólnoty.

proboszcz ks. Edward

➔ czas, za każdą pomoc w kościele, za szopki, ołtarz Bożego Ciała, Boży grób, ciemnicę i wszystkie inne sprawy.

Dziękuję Rodzicom naszych ministrantów - za ich zaufanie, zaangażowanie i nieocenioną pomoc w prowadzeniu grupy ministranckiej.

Dziękuję pani Agnieszce, z zespołem muzycznym, za wspólne chwile i tworzenie młodzieżowej oprawy muzycznej.

Dziękuję wreszcie wspaniałej szkole „dziewiątce” dyrekcji, nauczycielom, pracownikom i niezapomnianym uczniom.

Dziękuję uczestnikom apeli jasnogórskich, wszystkim pielgrzymom, z którymi

dane mi było modlić się i wspólnie spędzać czas.

Dziękuję wspaniałym pani Mireli i gronu Dzieci Maryi.

Dziękuję wreszcie wszystkim grupom parafialnym, i wszystkim parafianom, za wspólną modlitwę, zaufanie, za każde „spowiadam się”, za każdą mszę św. i nabożeństwo, za przyjęcie mnie tutaj, jak w domu, za każde dobre słowo i modlitwę za mnie.

Dziękuję także tym, których być może tutaj pominąłem...

Przepraszam także, za to gdzie zawiodłem, gdzie jakoś niedomagąłem, gdzie

mogło być lepiej i bardziej i piękniej, za to, że może w przypływie ludzkich stanów kogoś uraziłem czy źle potraktowałem.

To było wspaniałe i niesamowite pięć lat. Niezapomniane chwile, które wciąż żyją i będą żyły w mojej pamięci. Pozdrawiam Was już z Głucholaz i serdecznie zapraszam w odwiedziny w te piękne tereny, a może także na małe odwiedziny byłego wikarego!

Szczęść Wam Boże! Pozdrawiam tęskniąc za całym Piastami!

Za wszystkich i wszystko- Bogu niech będą dzięki!

Ks. Marcin Pilch

Grupa Rodzin Katolickich Nazaret

Grupa Katolickich Rodzin „NAZARET” powstała 2012 roku. Pierwszym opiekunem był ks. Robert Sadlak. Potem opiekował się nami ks. Tadeusz Komorek, a teraz spotkania prowadzi ks. Michał Kowalski. Jesteśmy grupą rodzin, która spotyka się raz w miesiącu, aby przez modlitwę, rozważanie Pisma Św. oraz rozmowę zbliżyć się do Boga. Na spotkaniach poruszamy aktualne, nurtujące wszystkich tematy, związane z wiarą, duchowością, życiem w bliskiej relacji z Bogiem. Organizujemy wyjazdy na mini rekolekcje (byliśmy na Górze św. Anny, w Bodzanowie, Biskupowie, Gamowie, Głębinowie, Raciborzu Miedoni), rodzinne wyjazdy w góry czy rowerowe wycieczki.

Aby urozmaicić nasze spotkania zapraszamy ciekawych gości. Na naszych spotkaniach byli: ks. Piotr Morciniec, ks. Dariusz Piasecki, pisarz Robert Kościuszko, państwo Małgorzata i Wojciech Nowicy. Z inicjatywy grupy powstały w naszej parafii trzy Róże Różańca Rodziców modlących się za wszystkie nasze dzieci.

Zapraszamy na spotkania w każdą drugą sobotę miesiąca.

Dlaczego Grupa?

Ponieważ we wspólnocie SIŁA !!!! Stanowimy grupę osób, które wyznają te same wartości, mają wspólne cele i pragnienia, chcą wspólnie stawiać czoła problemom i razem szukać odpowiedzi na trudne pytania. Pragniemy zbliżyć się do Boga każdego dnia więcej, a Bóg, który działa w każdym człowieku, jeszcze obficie wylewa swoje łaski we wspólnotach modlitewnych. Jezus powiedział: „Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20).”

Wstępując do naszej wspólnoty masz możliwość doświadczyć bezpośrednio obecności Boga w swoim życiu. Poza modlitwą i rozważaniem Słowa Bożego (najważniejszymi elementami spotkań),

nasz wspólnie spędzany czas obejmuje także wyjazdy plenerowe i aktywność ruchową a, żeby rozegrać emocjonujący mecz siatkówki, czy piłki nożnej, potrzebne jest... więcej osób.

Dlaczego Rodzin?

Bo rodzina to więzi miłości, wzajemnego oddania i zaufania, które trzeba bezustannie pielęgnować. Jan Paweł II (w Liście na XVIII Międzynarodowy Kongres Rodziny w 1994 r.) napisał: „Rodzina jest prawdziwym fundamentem społeczeństwa i stanowi jedno z najcenniejszych dóbr ludzkości. Jest środowiskiem posiadającym najlepsze warunki do przekazywania wartości religijnych i kulturowych, które pomagają człowiekowi w kształtowaniu własnej tożsamości. Dzisiaj instytucja rodziny przeżywa kryzys i jest także narażona na liczne niebezpieczeństwa, których celem jest pomniejszenie jej świętej godności i jej szczególnego znaczenia, jakie posiada w Kościele i społeczeństwie. Potrzeba więc odważnej i ofiarnej współpracy wszystkich ludzi dobrej woli, aby rodzinie współczesnej pomóc odkryć piękno i wielkość jej powołania: powołania do miłości i służby życiu.”

Na co dzień odczuwamy, iż rodzina jest celem nieustannych ataków współczesnego świata, który propaguje antywzorce wychowawcze, głosi wyzwolenie od wszelkich zobowiązań (w tym obowiązków małżeńskich i rodzicielskich), przedstawiając życie we wspólnocie rodzinnej jako formę zniewolenia współczesnego człowieka. My chcemy wspólnie odkrywać piękno życia rodzinnego: ojcostwa, macierzyństwa, małżeństwa, dzielić się doświadczeniami, także tymi trudnymi, szukać właściwej drogi realizowania swojego powołania. Małżeństwo i rodzina pochodzą od Boga, są dziełem Boga i odpowiadają Jego istotnemu zamysłowi, który wspólnie chcemy odsłaniać.

Codzienny nadmiar obowiązków zawodowych, tempo życia i towarzyszący mu stres sprzyjają rozluźnieniu więzi rodzinnych. Na naszych spotkaniach możesz się „zatrzymać” i „odpocząć”, spędzić czas w gronie najbliższych, w serdecznej atmosferze (przy wymienionym cieście), zacieścić i pogłębić więź z małżonkiem i dziećmi, poczuć radość z bycia RAZEM (w przeciwieństwie do codziennego bycia obok siebie) i uświadomić sobie, że w rodzinie jesteśmy dla siebie wzajemnie darem Bożym.

Dlaczego Katolickich?

Jesteśmy parafianami Kościoła p.w. Ducha Świętego i Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Kędzierzynie-Koźlu. Nasz Kościół jest:

- jeden, zbudowany na Opoce, czyli na Piotrze i Jego następcach - papieżach rzymskich. Jezus powiedział: „Ty jesteś Piotr (czyli Opoka), i na tej opoce zbuduję Kościół mój” (Mt 16, 18),
- święty - bo założony przez samego Jezusa Chrystusa,
- katolicki - (z języka greckiego „powszechny”, „ogólny”), Kościół, którego jesteśmy członkami, jest posłany do wszystkich ludzi wszystkich czasów i różnych kultur, a jego zadaniem jest zebrać wszystkich, którzy są rozproszeni i doprowadzić do Chrystusa.

W naszym kościele jest Bóg Żywy obecny w sakramentach, możesz przyjąć go do swojego serca i zjednoczyć się z nim, zwłaszcza w Najświętszym ➡

Sakramencie, ponieważ chleb eucharystyczny to nie symbol, lecz sam Jezus Chrystus w swoim uwielbionym ciele, który czeka na Ciebie, ażebyś go dotknął i doznał uzdrowienia w swoim życiu („A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich” Łk 9, 16; „Ludzie miejscowi, poznawszy Go, rozesłali [posłańców] po całej tamtejszej okolicy, znieśli do Niego wszystkich chorych i prosili, żeby przynajmniej frędzli Jego płaszcz mogli się dotknąć; a wszyscy, którzy się Go dotknęli, zostali uzdrowieni” Mt 14, 35-36).

Dlaczego Nazaret?

Bo w Nazarecie ma swój początek doskonały wzór do naśladowania dla wszystkich współczesnych rodzin – Święta Rodzina. Bo w ciszy nazareńskiego domu Józef i Maryja osiągnęli niezmierną świętość, ofiarując Jezusowi ojcowską i matczyną miłość w prawdziwej rodzinie, a Jezus ze swej strony otaczał Ich synowską czcią. Bo właśnie tam, w Nazarecie, Jezus, Maryja i Józef prowadzili tak zwyczajne życie, niepozabawione codziennych trosk i zmartwień, a jednocześnie życie tak święte, w którym wola Boża zajmowa-

ła zawsze pierwsze miejsce. Bo właśnie nazarejska Święta Rodzina pokazuje nam nieustannie, iż nie tylko nasz ogromny, codzienny wysiłek, ale i prozaiczne uczynki spełniane dla najbliższych mogą prowadzić do wielkiej świętości. Rodzina z Nazaretu - tak Święta, a jednocześnie tak nam bliska: ludzka, prowadząca proste, serdeczne życie w bliskości Boga – pragniemy iść wytyczoną przez Nią drogą.

Przyłącz się do nas!

Zapraszają wszyscy członkowie grupy Nazaret

Wizytacja i świętowanie z Biskupem

Po raz kolejny witaliśmy Biskupa Pawła Stobrąwę w naszej Wspólnocie Parafialnej, która tym razem cieszyła się jubileuszem 25 lat erygowania parafii. Każda wizytacja to ciągle nowa rzeczywistość i ta materialna, i ta osobowa, i ta duszpasterska.

Pierwszą przeżyliśmy 26.03.1992 r. jako „Duszpasterstwo przy Osiedlu Piastów” – bp Antoni Adamiuk. Drugą jako „Parafia Ducha Świętego” w dn. 31.03.2000 r. - bp Ordynariusz Alfons Nossol. Nasza trzecia wizytacja jako „Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła” w dn. 19.04.2006 r. – bp Stobrawa Paweł. Czwartą, w dn. 24.11.2012 r. przeprowadził nowy biskup Ordynariusz Diecezji – bp Ordynariusz Andrzej Czaja.

Sześć lat to jednak wiele. Wiele dzieci się urodziło, niektórzy młodzi założyli rodziny, wielu odeszło do Domu Ojca.

Przeżyliśmy radosne parafialne chwile, są też i smutne, które stały się naszym udziałem... Było wiele ważkich wydarzeń, ale cztery znaki pozostaną niejako symbolem tego czasu od ostatniej wizytacji:

Niewątpliwie Światowe Dni Młodzieży mamy je przed oczyma i radosną młodzież z LIBANU, i młodych, którzy przed arcybiskupem Maronickim tutaj ślubowali. Śladem Światowych Dni Młodzieży jest wystrój kaplicy Miłosierdzia Bożego. W czasie głównego spotkania młodych przybyłych na ŚDM został poświęcony obraz Jezusa Miłosiernego, św. Faustyny i św. Jana Pawła II - ufundowane przez zaprzyjaźnionych malarzy krakowskich. Obrazy poświęcił dziekan dekanatu ks. Jarosław Krężel.

Przeżyliśmy Misje, których znakiem jest nowy krzyż misyjny z obustronnym napisem „Jezu Ufam Tobie”. Jego poświęcenia dokonali Ojcowie Oblaci, którzy trzecie Misje prowadzili.

W tym roku, w czasie 25 odpustu parafialnego, ks. Marcin Pilch dokonał poświęcenia nowego obrazu Ikony Jasnogórskiej, który jest darem dzieci komunijnych i osób wielu prywatnych.

Mamy nowe nabożeństwo: Parafialny Apel Maryjny odprawiany od maja do października w pierwszą sobotę miesiąca o godz.19.00. Inicjatorami byli ks. Robert Sadlak i ks. Marcin Pilch.

W czasie wizytacji zawsze trzeba postawić pytanie: Jaka jest nasza Parafia?

Jako proboszcz odpowiem: taka zwyczajna, miejska, blokowa parafia, w której są tradycyjne grupy, w której tak samo trudno trafić do większego grona mieszkańców, jak w innych parafiach. Młodzi wciągani są w wir zajęć szkolnych i pozaszkolnych, a lubią chodzić z telefonami komórkowymi w rękę. Młodzież wybywa bardzo szybko poza parafię i traci kontakt z parafią. Parafia, w której trudno ustalić ilu jest zameldowanych, a ilu naprawdę mieszkańców przebywa.

Jednak w tej zwyczajności Parafii jest wiele osób, które żyją Wspólnotą, które się ciągle modlą za parafię, kapłanów, za rodziny, które mają swoją satysfakcję, że wybudowany jest kościół, że jest Parafia.

W tej zwyczajności parafii są naprawdę niezwykli ludzie, bardzo kochający Pana Jezusa i wzywający na codziennej drodze orędownictwa Matki Kościoła.

ksiądz proboszcz

Spotkanie z Biskupem

W drugi dzień wizytacji biskupiej bp Paweł Stobrawa rozpoczął swoją wizytę od potwierdzenia swojej obecności w księgach parafialnych, po której odprawił Mszę Świętą w intencji chorych. Podczas tej Mszy Świętej wierni mogli przyjąć sakrament namaszczenia chorych oraz na zakończenie przyjąć błogosławieństwo lourdzkie. O godzinie 16:30 biskup spotkał się ze wszystkimi wspólnotami jakie w naszej parafii działają, po czym złożył wpis w kroniki grup parafialnych. Kolejną grupą, z którą spotkał się biskup Paweł była młodzież przygotowująca się do bierzmowania. Po tych spotkaniach wizytacja przeniosła się do domu parafialnego, gdzie biskup odwiedził świetlicę „Arka”, następnie spotkał się z Ministrantami i Mariankami. Na zakończenie spotkał się z radą parafialną.

Pieszna pielgrzymka na Jasną Górę

14 sierpnia o poranku z kozielskiego rynku, przy akompaniamencie gitary, wyruszyła nasza kędzierzyńsko-kozielska żółta dwójka. Pielgrzymów było naprawdę wielu. Od małych dzieci przez młodzież i dorosłych po osoby starsze. Byli tam wierni, księża, diakoni. Razem przemierzali lasy, ulice, miasta, to wszystko tylko w jednym celu – dotrzeć do domu Najświętszej Matki. Pielgrzymi szlak, chociaż z pozoru łatwy, niektórym dawał popalić

już pierwszego dnia. Sił duchowych pątnicy nabierali na codziennych mszach i nabożeństwach. Podczas drogi pielgrzymom nie zagrażała nuda. Wspólny śpiew i wsluchiwanie się w konferencje, były dobrą podporą na szlaku, a odmawianie godzinek i różaniec pomagały pogłębić więź z Maryją. Piękem pielgrzymki jest przede wszystkim wspólnotowa modlitwa. Każdy pielgrzym, który chciał, mógł przysłużyć się wspólnocie niosąc krzyż lub znaczek,

była to piękna posługa. 18 sierpnia, w otoczeniu żółtych balonów, na Jasną Górę wkroczyli uradowani pielgrzymi. To był bardzo uroczysty moment. Satisfakcja z dokonanego czynu była widoczna na twarzy każdego. Przeszli oni przez kaplicę cudownego obrazu, a potem skierowali się na Eucharystię, której przewodniczył bp. Andrzej Czaja.

Tekst: Ania Kubny

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Boberski Józef I. 67
Boleć Teodora I. 71
Wilczański Zdzisław I. 74
Leja Katarzyna I. 83
Koczwara Łucja I. 83
Zembaty Leszek I. 58
Stalęga Marianna I. 79
Wójcik Andrzej I. 59
Daniel Henryk I. 83
Baniak Teresa I. 49
Sowa Agata
Chomenko Edward I. 67
Stodtko Joachim I. 81
Strękowski Bartosz I. 40
Młynarczyk Jadwiga I. 91
Czapla Henryk I. 75
Niemiec Jan I. 68
Lakus Danuta I. 66
Korbela Irmgarda I. 74
Grolik Joachim I. 76

Lewicka Maria I. 72
Cieślik Barbara I. 73
Romańczyk Józef I. 85
Czarkowski Wiesław I. 62
Skusza Henryk I. 77
Bargiel Bogusław I. 60
Olszacka Jadwiga I. 98
Sadowa Stefania I. 97
Borecka Monika I. 57
Heim Karol I. 78
Kuklo Remigiusz I. 74
Szajter Mieczysław I. 65
Bojda Tadeusz I. 72
Drozd Szczepan I. 47
Pajor Krystyna I. 66
Wujkowski Bogusław I. 71
Marian Wojciech I. 74
Kotniwicz Wiesław I. 64
Jerzykiewicz Jacek I. 53
Bednarczyk Ewa I. 54

Machynia Adam I. 66
Mańturz Marcin I. 34
Olender Jan I. 68
Muszczak Marian I. 83
Onyszkiewicz Jan I. 73
Strzelczyk Elisabeth I. 82
Bundyra Władysław I. 69
Parzonka Zenon I. 60
Zimny Marian I. 76

Nahurny Tadeusz I. 97
Sieradzka Marianna I. 78
Kucharski Tadeusz I. 76
Drąg Maria I. 66
Wieczorek Izabela I. 45
Kopij Wanda I. 71
Kordek Janina I. 69
Topór Czesław I. 88

Niech spoczywają w pokoju.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12.
Kontakt telefoniczny pod numerem 77-483-73-50 w godz. pracy kancelarii. E-mail: redakcja@duchaswietego-kk.pl
ISSN 1732-6885 Strona parafialna: www.duchaswietego-kk.pl
Konto parafii PKO SA 26 1240 1659 1111 0000 2594 9018

Zapraszamy do współpracy!